

WYŻEŁ FRYZYJSKI (STABIJHOUN)

TŁUMACZENIE: Izabela Biernacka

KRAJ POCHODZENIA: Holandia

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 03.11.2014

UŻYTKOWANIE: Wyżeł. Stabijhoun jest psem wszechstronnym. Jest uniwersalnym psem myśliwskim cieszącym się też dobrą reputacją jako łapacz tchórzy i kretów.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Seksja 1.2 - Wyżły kontynentalne.
Typ „spaniel”.
Podlega próbom pracy

RYS HISTORYCZNY: Stabijhoun jest spokrewniony z Drentsche Patrijshond'em i Małym Münsterländerem. Wyżeł fryzyjski prawdopodobnie zawdzięcza nazwę swojej wszechstronności. Słowo *Stabijhoun* pochodzi od słów: „sta mij bij” (stój przy mnie) oraz od fryzyjskiego słowa „houn” (pies), które wymawia się „huun”. Stabijhoun pochodzi z fryzyjskich terenów leśnych. Na początku XX wieku psy ras Stabijhoun i Wetterhoun były regularnie krzyżowane, co niosło za sobą zagrożenie wyginięcia tych dwóch odrębnych ras. W 1938 grupa entuzjastów z Fryzyjskiego Związku Kynologicznego rozpoczęła pracę mającą na celu hodowanie obu ras w czystości genetycznej, co zaowocowało oficjalnym ich uznaniem w roku 1942. Na szczególną wzmiankę zasługują tu: J. Bos, T. van Dijk, B. de Graaf oraz W. Hoeksema. Pierwszy standard rasy powstał 10 lutego 1944. Holenderskie Stowarzyszenie Stabijhoun'a oraz Wetterhoun'a (NVSW) reprezentuje interesy tych fryzyjskich ras

od momentu jego założenia w 1947 roku. Populacja Stabijhoun liczy obecnie (w 2013) ponad 6000 psów na całym świecie.

WYGLĄD OGÓLNY: wyżeł o funkcjonalnej i mocnej budowie. Długość ciała nieco większa niż wysokość w kłębie. Ogólnie nie sprawia wrażenia ani przesadnie krępkiego, ani też zbyt lekkiego. Skóra ściśle przylegająca do ciała. Z powodu bogatszej szaty na klatce piersiowej, szyi oraz frędzli na kończynach przednich, portkach i ogonie sprawia wrażenie długowłosego, choć włos nie powinien być przesadnie długi. Dymorfizm płciowy powinien być wyraźnie zaznaczony.

WAŻNE PROPORCJE: Długość ciała nieco większa niż wysokość w kłębie. Ważne jest zachowanie harmonii i równowagi pomiędzy funkcjonalnością budowy a wielkością psa. Łokieć mniej więcej w połowie odległości od kłębu do podłoża.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT: Stabijhoun stróżuje w obejściu oraz chroni je przed myszami i szczurami. Wcześniejsze Stabijhoun'y w większym typie ciągnęły wózki z mlekiem, podczas gdy ich mniejsze odmiany były znane jako profesjonalni łapacze kretów. Ten talent sprawił, że rasa ta była popularna wśród biedniejszych chłopów i robotników rolnych. Skóry kretów były drogie, ponieważ wykorzystywano je do produkcji podszewek do rękawów i innych przedmiotów. Na dużych dystansach Stabijhoun'y były przewożone w koszykach rowerów. Stabijhoun jest psem bardzo niezależnym i lubi chodzić swoimi własnymi drogami. Stabijhoun jest psem uczuciowym, ale również może być bardzo uparty. Podczas wychowywania niezbędna jest cierpliwość i konsekwencja. W domu i obejściu Stabijhoun jest cichym, ale czujnym psem. W nowych sytuacjach lub w stosunku do nieznanym może być początkowo ostrożny, ale nie powinien okazywać lęku.

GŁOWA:

Sucha, bez obwisłych fafli czy podgardla. Proporcjonalna do wielkości ciała, odpowiadająca dymorfizmowi płciowemu. Szersza niż dłuższa. Długość kufy mierzona od końca trufli nosa do stopu jest mniej więcej równa długości od stopu do guza potylicznego. Wyraz twarzy jest łagodny, przyjacielski i czujny.

MÓZGOWIOCZASZKA:

Czaszka: lekko zaokrąglona, również po bokach, nie powinna być wąska, ale też nie powinna sprawiać wrażenie szerokiej lub okrągłej.

Stop: Czaszka zwęża się stopniowo w kierunku pyska. Patrząc z boku stop wydaje się być bardziej zaznaczony z powodu dobrze rozwiniętych brwi.

TWARZOCZASZKA:

Nos: Trufła nosa czarna u psów o biało-czarnym umaszczeniu, brązowa u psów biało-brązowych. Dobrze wykształcona, o szeroko otwartych nozdrzach.

Kufa: Mocna, zwężająca się stopniowo w kierunku trufli nosa, ale nie ostro zakończona, z góry i z boku klinowata. Linia kufy prosta i szeroka, z boku ani wysklepiona, ani wklęsła.

Fafle: ściśle przylegające, nie obwisłe, kąciki warg niewidoczne.

Szczęki/zęby: Mocne, zgryz kompletny, nożycowy. Dozwolony brak M3, a także brak lub nadmiar P1.

Policzki: słabo zaznaczone

Oczy: osadzone poziomo. O średniej wielkości, lekko zaokrąglone, o dobrze przylegających powiekach zasłaniających spojówkę. Tęczówka ciemno brązowa u psów o umaszczeniu biało-czarnym i jasno brązowa u psów o umaszczeniu biało-brązowym.

Uszy: Osadzone na wysokości linii łączącej końcówkę nosa z wewnętrznym kątem oczu. W momencie ekscytacji uszy nie powinny wystawać ponad linię czaszki. Małżowina ucha jest mocno rozwinięta, dlatego ucho płasko przylega do głowy.

Uszy powinny być umiarkowanie długie, końcówka ucha powinna sięgać kącika warg. Kształtem przypominającym kielnię o końcu, który nie jest okrągły, ale kończy się zaokrągloną końcówką. Włos na uszach jest charakterystyczną cechą rasy: długi u nasady, stopniowo skraca się ku końcowi ucha, tak aby jego ostatnia trzecia część była pokryta włosiem zupełnie krótkim. Długi włos powinien być prosty; ale dopuszcza się lekko pofalowany. Włos na uszach nie może być dłuższy od samego płatka ucha sprawiając wrażenie zaniedbanego.

SZYJA: Krótka, okrągła w przekroju, średniej długości, ale niezbyt długa. Z linią grzbietu tworzy kąt rozwarty, stąd głowa jest noszona zwykle dość nisko. Bez luźnej skóry i bez podgardla.

TUŁÓW: mocny, o czystych liniach, dobrze umięśniony.

Górna linia: płynna i mocna

Kłęb: dostatecznie daleko sięgający, mocny, ale nie wyraźnie zaznaczony

Grzbiet: mocny i prosty

Lędźwie: mocne i umięśnione

Zad: lekko opadający

Klatka piersiowa: głęboka, sięgająca do łokcia. Patrząc z przodu raczej szeroka, co powoduje, że kończyny przednie są również szeroko rozstawione. Klatka piersiowa dobrze rozwinięta, ale nie beczkowata. Żebra szerokie i długie, klatka piersiowa zachodzi maksymalnie do tyłu. Łokcie ściśle przylegające do klatki piersiowej. Linia dolna i brzuch: płynna zachodząca daleko do tyłu. Brzuch tylko nieznacznie podkasany.

OGON: sięgający do stawu skokowego. Nie osadzony wysoko, zazwyczaj noszony nisko, chociaż ostatnia jego trzecia część jest lekko wygięta w górę w czasie odpoczynku lub w statyce. W ruchu ogon jest uniesiony, ale nie powinien wznosić się ponad linię grzbietu, ani też się zakręcać. Ogon w przekroju jest okrągły i pokryty aż do końca długimi, obfitymi włosami, nie falistymi, ani kędzierzawymi, nie tworzącym też piór. Przeciwnie, włosy na ogonie mają bujną strukturę tak, że włosy dookoła są obficie długie, gęste i sprawiające wrażenie obfitości i bogactwa.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Ogólne wrażenie: mocne, umięśnione, o funkcjonalnych kątach, ustawione dobrze pod tułowiem. Kończyny przednie widziane z przodu ustawione są nieco szeroko.

Łopaska: Łopaska przylegająca do ciała i dobrze osadzona ku tyłowi.

Ramię: Dobrze kątowne. Długość ramienia jest równa lub nieco mniejsza od długości łopatki.

Łokcie: Mocne, proste i równoległe.

Przedramiona: Mocne, proste i równoległe.

Nadgarstki: mocne, od przodu proste.

Śródrezcze: lekko nachylone.

Łapy przednie: mocne, zwarte, o lekko owalnym kształcie. Palce dobrze wysklepione, zwarte, skierowane ku przodowi.

KOŃCZYNY TYLNE:

Ogólne wrażenie: mocne, umięśnione, o funkcjonalnych, nie przesadnych kątach. Widziane od tyłu kończyny są rozstawione szeroko, a stawy skokowe równoległe.

Udo: Dobrej szerokości i długości, dobrze umięśnione z funkcjonalnymi kątami w stawie biodrowym i kolanowym.

Kołano: dobrze kątowne

Podudzie: dobrej długości

Stawy skokowe: proste, równoległe i dobrze rozstawione ani nie skierowane do wewnątrz, ani na zewnątrz.

Śródstopie: normalnej długości

Tylne łapy: mocne, zwarte, o lekko owalnym kształcie. Palce dobrze wysklepione, zwarte, i skierowane w przód.

CHÓD / RUCH

Energiczny, harmonijny, o silnej akcji kończyn, dobrym napędzie i kryjący dużo podłoża. Od frontu Stabijhoun porusza się dość szeroko. W ruchu głowa jest noszona nisko, a ogon lekko wygięty w górę i powyżej linii grzbietu.

SKÓRA: Napięta, dobrze przylegająca, bez zmarszczek i zagięć.

OKRYWA WŁOSOWA:

WŁOS: średniej długości i prosty na tułowiu z wodoodpornym podszerstkiem. Co najwyżej lekko falista sierść jest tolerowana tylko na zadzie. Z powodu bogatszej szaty na klatce piersiowej, szyi oraz na portkach i ogonie sprawia wrażenie długowłosego. Sierść na głowie, przodzie kończyn przednich oraz na przodzie stawów skokowych jest krótka. Sierść na tylnej części przednich kończyn jest dłuższa i dobrze rozwinięta. Na portkach i na ogonie włos jest raczej gęsty, niż tworzący pióra. Włos kędzierzawy jest niedopuszczalny.

UMASZCZENIE: nakrapiane, w kolorze czarno- lub brązowo-białym, z białymi znaczeniami. Brązowy lub czarny deresz jest również akceptowany. Kolor biały może być dereszowaty lub nakrapiany. Głowa jest czarna lub brązowa, ze strzałką lub bez niej. Oba te kolory mogą występować z łatami lub bez łat. Umaszczenie wyraźnie czaprakowe jest tolerowane. Podpalanie i umaszczenie tricolor jest dyskwalifikujące.

WAGA I WZROST:

Idealny wzrost w kłębie: samce: 50–53 cm

suki: 48–50 cm

Dopuszcza się odchylenie 2 cm w górę i w dół. Typ rasy jest ważniejszy niż dokładny wymiar.

Waga: samce: 22–27 kg
suki: 18–23 kg

WADY: Każde odstępstwo od powyższego wzorca należy traktować jako wadę powodującą odpowiednie obniżenie oceny w zależności od stopnia jej nasilenia oraz wpływu na zdrowie, dobrostan psa i możliwość wykonywania pracy właściwej dla rasy.

- zgryz cęgowy
- czaszka zbyt ciężka, zbyt szeroka lub zbyt okrągła
- miękki grzbiet lub łapy
- brak dymorfizmu płciowego
- kręcony włos lub ogon noszony powyżej linii grzbietu
- mocno ukośna miednica

POWAŻNE WADY:

- zakręcony spiralnie ogon
- kończyny w statyce i/lub ruchu zbyt daleko od tułowia
- elegancki lub pełen wdzięku wygląd
- krótkie kończyny
- wąski front i płytka klatka piersiowa

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- agresja lub przesadna nieśmiałość
- każdy pies wyraźnie okazujący psychiczne lub behawioralne nieprawidłowości powinien być zdyskwalifikowany
- nietypowy, nie w typie rasy
- niewłaściwie przylegające powieki
- przodozgryz, tyłozgryz, zgryz krzyżowy
- brak zbyt wielu zębów
- ogon z załomkiem
- bardzo kręcone włosy (karakuł)
- każdy inny kolor lub brak białego

Uwaga:

Samce muszą mieć dwa prawidłowo rozwinięte jądra, umieszczone całkowicie w worku mosznowym. Do hodowli powinny być używane wyłącznie psy funkcjonalnie i klinicznie zdrowe, o cechach typowych dla rasy.